

מ"ת 10902/05/20 - מדינת ישראל, באמצעות נגד פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 10902-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט יריב בן דוד
המבקשת
מדינת ישראל
באמצעות
נגד
המשיב
פלוני (עציר)
על-ידי עו"ד נטלי אוטן

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

בקשת המעצר הוגשה לצד כתב אישום המייחס למשיב עבירה של תקיפת בת זוג ושתי עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש.

על פי עובדות כתב האישום המשיב והמתלוננת התחתנו ביום 20.04.20. ביום 26.4.20 בבית הוריו של המשיב, תקף המשיב את המתלוננת על רקע חשדו כי משוחחת עם גברים אחרים, בכך שהכה אותה בכל חלקי גופה לרבות בראשה. בהמשך תקף המשיב את המתלוננת בביתם בכך שבעט בה, הפילה על הרצפה, היכה אותה באמצעות מקל מטאטא, והמשיך לבעוט בה בעודה שרועה על הרצפה. כתוצאה מתקיפה זאת נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים ברגליה ובגבה, וכן "שבר רדיוס דיסטאלי תוך וחוץ מפרקי" בשורש כף היד אשר שוחזר וגובס בבית החולים. בתאריך 22.4.20 בסמוך לשעה 02:00 הורה המשיב למתלוננת לצאת מביתם וללכת לבית הוריה, וכאשר יצאה המתלוננת לחצר הבית תקף אותה בכך שהכה בגופה עד שהפילה על הרצפה. ביום 23.4.20 תקף המשיב את המתלוננת בכך שבעט בה בחוזקה, וכתוצאה מכך נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות כאבים עזים.

בדיון אשר התקיים בפני ביום 10.5.20 נמסר על ידי ב"כ המשיב כי מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה אך טענה לענין עוצמתן. בתמצית, נטען כי מדובר בתלונה מגמתית, גרסתה המתלוננת משתנה ומתפתחת, קיימות סתירות בין עדות המתלוננת לעדויות אחרות, עדות המתלוננת אינה מגובה בראיות מלבד עדות של דודתה בשם ספא, בני משפחת המשיב אשר נכחו בסמוך לאחר חלק מהאירועים הנטענים לא מסרו על אלימות מצד המשיב, אין ראיה לכך שהשבר נגרם למתלוננת כתוצאה מחבלה ישירה מצד המשיב, ולבסוף- המתלוננת עצמה הגיעה למשטרה וביקשה לבטל את תלונתה.

ב"כ המשיב עתרה להורות על שחרורו ללא צורך בקבלת תסקיר מעצר, זאת בשים לב להיותו של המשיב נעדר עבר פלילי, לתקופת "משבר הקורונה" על השלכותיה - לרבות על הגשת תסקיר מעצר- ולכך "שאינו מדובר במקרה שבו המתלוננת נזקקה למקלט או שהיא חוששת מהמשיב".

ב"כ המבקשת טען כי אין סתירות בעדויות המתלוננת, כי מתקיימות נסיבות לחומרה לרבות תקיפת המתלוננת באמצעות מקל מטאטא, גרימת שבר ותקיפתה בנוכחות אחרים, וכן הטעים כי המתלוננת לא חזרה בה מתלוננתה אלא ציינה כי נערכה סולחה בין המשפחות אך כל דבריה היו אמת. בנסיבות אלו עתר ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ראיות לכאורה ועוצמתן

לאחר שעיינתי בתיק החקירה סבורני כי מתקיימות בתיק זה ראיות לכאורה ללא שמתקיימת פגיעה בעוצמתן המשליכה על שאלת שחרור המשיב.

הראיות לכאורה מתבססות על הבאים:

1. עדות המתלוננת מיום 27.4.20 - נמסרה בשעה 00:19 בבית החולים "סורוקה" שם שהתה המתלוננת לצורך קבלת טיפול רפואי לאחר אירוע האלימות המתואר בסעיף 3 לכתב האישום.
2. תעודה רפואית מיום 27.4.20 - למתלוננת המטומות מרובות בשתי רגליה, ושבר בשורש כף היד אשר גובס.
3. תמונות חבלה על פני גבה וגפיה של המתלוננת.
4. עדות אחיינה של המתלוננת פ' מיום 27.4.20 - לדבריו, הגיע לבית המתלוננת על מנת לחלצה מידי המשיב בנסיבות סעיף 3 לכתב האישום. על פי עדותו מצא את המתלוננת בוכה, מסרה לו כי הותקפה על ידי המשיב, וכי סובלת מכאבים אשר מצריכים הגעתה לבית החולים. עוד עולה מעדותו כי משנכנס לבית המתלוננת ראה את אימו של המשיב עם מקל מטאטא בידה.
5. עדות דודתה של המתלוננת הגב' סא"ק - עדת ראיה לאירוע האלימות בבית המתלוננת המתואר בסעיף 3 לכתב האישום. מתארת אלימות קשה מצד המשיב כלפי המתלוננת במשך דקות ארוכות במהלכן היא ואימו של המשיב ניסו להפריד בינו ובין המתלוננת, אך המשיב המשיך להכות את המתלוננת עד שהגיעו אחייניה (ר' עדות פ').
6. עדות אחיה של המתלוננת, ס' מיום 27.4.20 - עדותו הינה ביחס לאירוע האלימות המתואר בסעיף 3 לכתב האישום. מסר כי המתלוננת התקשרה אליו ושלחה לו הודעה שיבוא לקחת אותה מהר מביתה כי המשיב מכה אותה. הוא שלח לביתה את אחייניו (ר' עדות פ').
7. עימות בין המתלוננת לבין המשיב (30.4.20) במסגרתו הטיחה המתלוננת במשיב את ההאשמות המיוחסות לו.
8. עימות בין הגב' סא"ק לבין המשיב (30.4.20).
9. עדות המתלוננת במשטרה מיום 27.4.20 (17:10) - המתלוננת ביקשה לבטל את תלונתה שכן המשפחות הגיעו להסכם לפיו בני הזוג יתגרשו. מדגישה כי מסרה בתלוננתה דברי אמת. במסגרת עדות זאת מחדדת המתלוננת את הקשר הישיר בין תקיפתה על ידי המשיב לבין השבר אשר נגרם בשורש כף ידה. לדבריה הנזק נגרם לה כתוצאה מבעיטות בידה בעודה שרועה על הריצפה. בנוסף, עלה מדבריה כי המשיב שלח אליה הודעה לאחר שהגישה תלונה ודרש לדעת מי הגיש את התלונה נגדו, המתלוננת או הוריה.

10. עדות המתלוננת במשטרה מיום 29.4.20 - המתלוננת מסרה כי הגיעה לבטל את תלונתה ביום 27.4.20 בלחץ משפחתה ומשפחת המשיב. מבקשת שלא לבטל את תלונתה ולעשות מולו עימות על מנת שיקבל את העונש המגיע לו. עלה בעדות זאת כי המתלוננת הגיעה באותו בוקר אל ביתם על מנת לקחת את תכשיטיה אך המשיב או מי מטעמו העלימו אותם.

מנגד, בחינת כלל הראיות בתיק, לרבות אלו אשר אינן תומכות באמור בכתב האישום מעלה כי אימו של המשיב אשר הוזכרה על ידי המתלוננת בעדותה במשטרה כמי שנכחה באירוע האלימות המתואר בסעיף 3 לכתב האישום, אינה תומכת בטענות המתלוננת. לדבריה היא שמעה צעקות וראתה את המתלוננת על הרצפה מחזיקה את מכשיר הטלפון הסלולרי שלה, אך לא ראתה אלימות מצד המשיב. עוד עולה כי אחיו של המשיב (א') אשר אף שמו צוין על ידי המתלוננת בעדותה במשטרה כמי שנכח באירוע האלימות המתואר בסעיפים 1 ו-2 לכתב האישום, אינו משתף פעולה בחקירתו במשטרה ואינו זוכר אירוע אלימות כנטען.

המבחן לקיומן של ראיות לכאורה הוא אם בחומר החקירה מצוי פוטנציאל ראייתי אשר יכול ויוביל להוכחת אשמת הנאשם בסוף ההליך (בש"פ 562/18 פלוני נגד מדינת ישראל, 4.3.18). על בית המשפט לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיווד הראיות יוביל להרשעת הנאשם במשפט. בית המשפט אינו נדרש, בשלב זה של ההליך, לדון בשאלת משקלן של הראיות או בשאלת מהימנותם של עדים, שכן אלו יידונו במסגרת ההליך העיקרי (בש"פ 1658/18, בדראן נגד מדינת ישראל, 12.3.18).

כאמור, המסגרת הראייתית כוללת את תלונת המתלוננת, עדות של עדת ראיה ישירה- הגב' סא"ק, עדותו של פ' המחזק את עדות המתלוננת בענין מצב נפשי ואמרת קורבן בסמוך לאירוע האלימות העיקרי (סעיף 3 לכתב האישום), עימותים, תעודה רפואית וסימני חבלה על גופה של המתלוננת.

סבורני כי מדובר במארג ראייתי המבוסס היטב והנשען על מספר אדנים איתנים.

הסתייגויות ב"כ המשיב כפי שעלו בדיון אינן מהוות סתירות גלויות ומהותיות בחומר החקירה המכרסמות באופן מהותי בעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית אשר מצריכות הכרעה בשלב המעצר (ר' בש"פ 1072/20, שחאדה נ' מדינת ישראל, 18.2.20), וסבורני כי אף אינן מהוות חולשה ראייתית המפחיתה מעוצמת המסוכנות המיוחסת למשיב נוכח המעשים המיוחסים לו.

הראיות בתיק מבוססות ביחס לשלב זה של ההליך, כאמור, גם אל מול העדר תמיכת בני משפחתו הקרובים של המשיב (אימו ואחיו) בטענות המתלוננת. מעבר לכללים שלעיל אשר לשלב בחינת מהימנות העדים, יש להזכיר כי המתלוננת היא זאת אשר מסרה את שמם של בני המשפחה הנ"ל כעדים לאירוע, וסביר להניח שלא היתה עושה כן לו היתה בודה את הדברים מליבה. זאת לצד הראיות הנוספות הקיימות בתיק מלבד עדות המתלוננת, וביניהן עדותו של פרחאן (ר' לעיל) אשר מסר כי משנכנס לבית המתלוננת הבחין באימו של המשיב מחזיקה מטאטא בידה, עדותה הישירה של הגב' סא"ק ותעודה רפואית.

מצאתי לציין כי התביעה עשתה חסד מסוים עם המשיב בניסוחו המתון של כתב האישום. למקרא העדויות בתיק עולה כי המשיב תקף את המתלוננת על בסיס יומי מאז שנישאו ביום 17.4.20 (ר' עדות המתלוננת מיום 27.4.20 עמ' 3 שורות 5//4), כי תקיפת המתלוננת המתוארת בסעיף 3 לכתב האישום הייתה חמורה יותר מהמתואר וכללה את גרירתה של המתלוננת בשיעור ראשה (ר' עדות ספא אבו קוידר עמ' 2 שורה 11) ועדות המתלוננת מיום 27.4.20 (עדותה השניה במסגרת בקשת ביטול התלונה - עמ' 2 שורה 28), וכי בנסיבות המתוארות בסעיף 5 לכתב האישום הורה המשיב למתלוננת לצאת מביתם בשעת לילה מאוחרת כשהיא עירומה (ר' עדות המתלוננת מיום 27.4.20 מעמוד 3 שורה 35), וכן כי התרחש אירוע אלימות נוסף במסגרתו המשיב היכה את המתלוננת בביתם עד שנפלה מרגליה, לאחר שלא מצא את גרבייו (ר' עדות המתלוננת מיום 27.4.20 עמ' 4 שורות 1 עד 7). סבורני כי ראוי להביא דברים אלו במסגרת הערכת עוצמת עילת המסוכנות.

עילת מעצר

לצד קיומן של ראיות לכאורה קמה עילת מסוכנות סטטוטורית- סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) תשנ"ו-1996, בעוצמה גבוהה. זאת בשים לב לרצף אירועי האלימות מצד המשיב כלפי המתלוננת, לעוצמת האלימות הרבה (לכל הפחות במסגרת האירוע בסעיף 3 לכתב האישום), ולרקע למעשים הכרוך "באי שביעות רצונו" של המשיב מהתנהגות המתלוננת (בין אם במישור הקשר עם אחרים ובין אם במישור הכספי). כאמור, על פי עדות המתלוננת המשיב התעמר בה מאז חתונתם לאחרונה ולא בחל מאקטים משפילים כלפיה כגון סילוקה מהבית בהיותה עירומה בשעת ליל מאוחרת, לצד האלימות הקשה בה נקט כלפיה.

כן סבורני כי לצד עילת המסוכנות עולה עילת מעצר של יסוד סביר לחשש משיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים. עילה זאת מתגבשת בשים לב ללשתי עדויותיה של המתלוננת במשטרה לאחר הגשת תלונתה הראשונה (ר' לעיל). מעדויות אלו עולה כי המשיב יצר קשר עם המתלוננת בכדי לברר מי הגיש תלונה כנגדו, וכן כי הופעל על המתלוננת לחץ להגיע למשטרה לבטל את תלונתה.

חלופת מעצר

כידוע, גם במקרים שבהם העבירות המיוחסות לנאשם חמורות, על בית המשפט לבחון אם חלופת המעצר הולמת והדוקה דיה היכולה לענות על המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, ואם זאת קיימת, יש להעדיפה {סעיף 21(ב) לחוק המעצרים, ור' גם בש"פ 993/17 סמטוב נ' מדינת ישראל (7.2.2017), בש"פ 4054/13 פטר נ' מדינת ישראל (17.6.2013)}.

ברם, סבורני כי מתחייבת בעניינו של המשיב התערבות שירות המבחן עובר לקבלת החלטה סופית. על אף העדר עבר פלילי, קם במקרים כגון אלו צורך בהתערבות גורם מקצועי אשר יתן דעתו בדבר רמת המסוכנות הנובעת מהמשיב נוכח מסכת האלימות המיוחסת לו בתוך הקשר הזוגי, על נסיבות האירועים והרקע להם, על הצורך בטיפול כמפחית מסוכנות, וכן על עמדותיו של המשיב עצמו והתאמת חלופת המעצר המוצעת בישוב ערוער לשמש כחלופת מעצר איכותית לטווח ארוך.

ר' לענין חשיבות קבלת תסקירי מעצר בהליכי מעצר הנוגעים לעבירות אלימות במשפחה - **בש"פ 10312/07 מדינת ישראל נ' ש' (לא פורסם, 13.12.07)** שם נקבע בין השאר כי "לתסקיר המעצר נודעת משמעות מיוחדת בהליכי מעצר הנוגעים לעבירות של אלימות במשפחה. לעיתים קרובות מאופיינות עבירות אלו בהתנהגות בלתי נשלטת, המקשה על מלאכת מציאת חלופות המעצר המתאימות שיבטיחו הפגת המסוכנות". ... קושי אופייני זה מחייב זהירות מיוחדת, ומכאן חשיבותו הגבוהה של התסקיר דווקא בעבירות מסוג זה..."

כן ר' **בש"פ 4224/19 מדינת ישראל נ' עמאד מסאלחה (פורסם בנבו)**, שם נקבע בין השאר כי: "אני סבור כי בעבירות כבענייננו, במסגרתן מופעלת אלימות - פיזית ומילולית - בדל"ת אמותיו של בית המשפחה, כלפי בני המשפחה, מן הראוי הוא לפנות לשירות המבחן לצורך בחינה מקצועית של מסוכנות מבצע העבירה וכן אפקטיביות חלופת המעצר המוצעת לרבות טיב המפקחים. ניסיונו והכשרתו המקצועית של שירות המבחן יכולים לסייע רבות לבית המשפט בבחינת יכולתה של החלופה לאיין את המסוכנות הנשקפת, מטבע הדברים, מאדם שחשוד בביצוע עבירות מסוג זה".

לאחרונה החל שירות המבחן להגיש תסקירי מעצר על אף הקושי הכרוך בכך בתקופה הנוכחית נוכח השלכות נגיף הקורונה. משכך, סבורני כאמור, כי יש להורות כן בעניינו של המשיב.

שיקול חיוניות המעצר נדחה לעת עתה אל מול עוצמת מסוכנות המשיב, בפרט במצב דברים בו שירות בתי הסוהר מיטיב להתמודד עם סיכוני נגיף הקורונה ועד כה אין ולו אסיר אחד אשר נדבק בנגיף (ר' בג"ץ 2234/20 **לשכת עורכי הדין בישראל נ' השר לביטחון פנים** (6.4.2020)).

יריב בן דוד, שופט

ניתנה היום, י"ט באייר התש"פ, 13 במאי 2020.